

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **V. K., r. č. X., U.**, zastúpená advokátom JUDr. L. M., M., proti žalovanému: **1. D. a. s., N.**, IČO: X., **o zaplatenie 2 830,71 Eur (85 278,-- Sk) istiny a príslušenstva**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. novembra 2004, č. k. 4 Cb 10/04-46, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. novembra 2004, č. k. 4 Cb 10/04-46 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobkyňi 85 278,-- Sk (2 830,71 Eur) so 16% úrokom z omeškania od 01. 07. 2003 až do zaplatenia a vyslovil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 22 495,-- Sk (746,80 Eur).

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa proti žalovanému domáhala zaplatenia 85 278,-- Sk istiny so 16% úrokom z omeškania od 01. 07. 2003 až do zaplatenia na tom skutkovom základe, že dňa 29. 03. 2001 uzavrela so žalovaným zmluvu o odkúpení akcií 1. G. a. s. číslo D 208300029 v počte 80 ks akcií za sumu 160 000,-- Sk, ktorá nadobudla účinnosť dňa 02. 04. 2001. Po zrušení zmluvy požiadala o vyplatenie vkladu žalovaného, pričom tento s ňou uzavrel Dohodu o splácaní, ktorú nedodrжал a dlhuje jej žalovanú sumu. Žalovaný uplatňovanú istinu nenamietal, a uznal úrok len do výšky 10%,

nakol'ko účastníci konania uzavreli zmluvu podľa § 261 ods. 3 písm. c/ Obchodného zákonníka ako absolútny obchod.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že účastníci konania uzavreli dňa 29. 03. 2001 nepomenovanú zmluvu (§ 51 O.Z.), o odkúpení akcií 1. G. a. s. č. D 208300029, ktorá nadobudla účinnosť dňa 02. 04. 2001, na základe ktorej sa žalobkyňa stala akcionárkou 80 ks akcií 1. G. Ďalej uviedol, že žalobkyňa v súlade s podmienkami zmluvy zrušila uzavretú zmluvu k 30. 04. 2002 a požiadala žalovaného o vyplatenie vkladu 160 000,-- Sk s navíšením od 29. 03. 2001. Podľa súdu prvého stupňa medzi zmluvnými stranami došlo k uzavretiu Dohody o splácaní, z ktorej dohody vyplýva, že žalovaný uznal voči žalobkyni svoj záväzok vo výške 170 556,-- Sk, zaviazal sa ho splatiť, a to 50% do 10 dní od podpisu Dohody, čo aj splnil a zvyšok v 3 splátkach najneskôr do 30. 06. 2003. Odporca svoj záväzok nesplnil, dostal sa s plnením svojho záväzku do omeškania, preto ho súd prvého stupňa zaviazal aj na zaplatenie úrokov z omeškania (§ 517 ods. 2 O.Z.), ktorých výšku určil podľa vyhl. 87/1995 Z. z.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p, s ohľadom na plný úspech navrhovateľky v konaní, a to za zaplatený súdny poplatok a náhradu trov právneho zastúpenia za 4 úkony právnej pomoci, 4x paušálnu náhradu a cestovné výdavky a stratu času, spolu 22 498,-- Sk.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, príp. zmeniť a žalobu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania.

V odvolaní žalovaný uviedol, že z dikcie ustanovenia čl. II. B ods. 2 zmluvy vyplýva budúci záväzok k odkúpeniu akcií, čo predstavuje uzatvorenie dvojstranného právneho úkonu – kúpnej zmluvy. Poukázal na to, že v zmysle uzatvorenej zmluvy sa žalovaný nezaviazal k žiadnemu priamemu plneniu bez odkúpenia akcií. Podľa názoru žalovaného žalobca sa žalobou mal domáhať nahradenia prejavu vôle na uzatvorenie kúpnej zmluvy na splnenie si povinností vyplývajúcej žalovanému zo zmluvy o budúcej zmluve v súlade s ust. § 290 Obchodného zákonníka. Namietol, že na uvedené námietky súd prvého stupňa neprihliadol

a s týmito sa v odôvodnení svojho rozsudku nijakým spôsobom nevysporiadal. Súd prvého stupňa neakceptoval obranu žalovaného ani v časti týkajúcej sa výšky úroku z omeškania, nakoľko podľa odvolateľa právny vzťah založený medzi účastníkmi konania, zmluvou o odkúpení akcií 1. G. a. s., považoval súd za občianskoprávny vzťah a predmetnú zmluvu za inominálny kontrakt podľa § 51 OZ, hoci keď je v záhlaví zmluvy výslovne uvedené, že je uzatvorená podľa § 51 OZ, ide o absolútny obchod v zmysle § 261 ods. 3 písm. c/ Obch. zák.

Súčasne sa žalovaný odvolal aj voči výroku o trovách konania, keď namietal, že žalobcovi bol priznaný 2x režijný paušál vo výške 136,-- Sk za úkony právnej služby uskutočnené v roku 2003, pričom v roku 2003 bol režijný paušál vo výške 128,-- Sk.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Vytýkané nedostatky rozsudku súdu prvého stupňa ohľadne zmluvy o uzatvorení budúcej zmluvy považuje za účelové a špekulatívne s cieľom oddialiť povinnosť zaplatiť dohodnutú sumu. Poukázal na to, že vzhľadom na Dohodu o splácaní zo dňa 30. 10. 2002, bola kúpna zmluva na odkúpenie akcií uzatvorená konkludentnou formou medzi účastníkmi, a to pred podpisom citovanej dohody o splácaní.

Obdobne považuje za účelovú argumentáciu žalovaného ohľadne úrokov z omeškania, pretože medzi účastníkmi konania došlo k uzatvoreniu zmluvy podľa § 51 Občianskeho zákonníka, teda aj výška úrokov z omeškania sa riadi ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

Neopodstatnené podľa žalobcu sú aj námietky žalovaného ohľadne trov právneho zastupovania, nakoľko za dva úkony právnej služby v roku 2003 bol uplatnený a aj priznaný režijný paušál len vo výške 128,-- Sk, čo vyplýva aj z vyčíslenia trov konania zo dňa 30. 11. 2004 právnym zástupcom žalobcu. V odôvodnení napadnutého rozsudku je mylne uvedená suma 136,-- Sk, avšak vzhľadom na výpočet trov konania bola v skutočnosti priznaná len suma 128,-- Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. v celom rozsahu a po prejednaní odvolania bez nariadenia

pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Podľa ust. § 289 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o uzavretí budúcej zmluvy, sa zaväzuje jedna alebo obe zmluvné strany, uzavrieť v učenej dobe budúcu zmluvu s predmetom plnenia, ktorý je určený aspoň všeobecným spôsobom.

Podľa ust. § 289 ods. 2 Obchodného zákonníka, zmluva vyžaduje písomnú formu.

Podľa ust. § 290 ods. 1 Obchodného zákonníka, zaviazaná strana je povinná uzavrieť zmluvu bez zbytočného odkladu po tom, čo ju na to vyzvala oprávnená strana v súlade so zmluvou o uzavretí budúcej zmluvy.

Podľa ust. § 290 ods. 2 prvá veta Obchodného zákonníka, ak zaviazaná strana nesplní záväzok uzavrieť zmluvu podľa odseku 1, môže oprávnená strana požadovať, aby obsah zmluvy určil súd, alebo osoba určená v zmluve, alebo môže požadovať náhradu škody spôsobenej jej porušením záväzku uzavrieť zmluvu.

V konaní nebolo sporné, že žalobca uzavrel so žalovaným písomnú zmluvu číslo D 208300029 zo dňa 29. 03. 2001 o odkúpení akcií v počte 80 ks akcií za sumu 160 000,-- Sk, ktorá nadobudla účinnosť dňa 02. 04. 2001. Niet v konaní medzi stranami pochybností, že tento predmet zmluvy bol naplnený. Z obsahu zmluvy, článku II./1. vyplýva, že žalovaný sa zaviazal odkúpiť od žalobcu ako akcionára späťne jeho akcie 1. G. a. s. do 3 rokov odo dňa nadobudnutia účinnosti predmetných zmlúv za cenu 1,63 násobne vyššiu, ako bola ich kúpna cena 160 000,-- Sk. Z článku IV./1. zmluvy vyplýva, že žalobca ako akcionár nemal záujem fyzicky obdržať predmetné akcie 1. G. a. s., preto sa žalovaný zaviazal bezplatne ich uschovávať v mene žalobcu a podľa článku V./1., 2., 3. zmluvy žalobca splnomocnil žalovaného ku všetkým právnym úkonom, potrebným na uskutočnenie prevodu predmetných akcií (najmä k rubopisu) a ku všetkým právnym úkonom na uskutočnenie prevodu akcií špecifikovaných v tejto zmluve.

Dňa 30. 04. 2002 žalobkyňa požiadala žalovaného o „zrušenie zmluvy“ 1. G. č. D 208300 029 a odkúpenie akcií v zmysle čl. II./2. zmluvy. Žalobkyňa následne so žalovaným uzavrela písomne Dohodu o splácaní zo dňa 30. 10. 2002.

Súd prvého stupňa neskúmal a nevyhodnotil podmienky, za ktorých sa žalovaný mohol stať späťne vlastníkom akcií 1. G. a. s. aj bez ďalšieho konania žalobkyne, keďže v zmysle uzavretých zmlúv žalobkyňa ponechala svoje akcie v bezplatnej úschove žalovaného a splnomocnila ho aj na spätný predaj akcií, najmä keď z listinných dokladov predložených v konaní žalobkyňou (žiadosť o odkúpenie akcií, Dohoda o splácaní) sa javí uzavretie ústnej zmluvy o spätnom predaji akcií viac ako pravdepodobné. Dôvodnosť nároku žalobkyne súd prvého stupňa bez ďalšieho oprel len o uznanie nároku žalovaným na základe Dohody o splácaní.

Odvolačný súd ďalej poukazuje na to, že na majetok žalovaného v priebehu konania bol vyhlásený konkurz. Ako vyplýva z obsahu doloženého uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 K 136/2004-1899 zo dňa 15. 05. 2012 súd zrušil vyhlásený konkurz na majetok žalovaného z dôvodu, že tu nie sú predpoklady pre konkurz a zbavil správcu funkcie správcu konkurznej podstaty. Z obsahu odôvodnenia predmetného uznesenia je zrejmé, že v konkurznom konaní bola schválená konečná správa o speňažovaní konkurznej podstaty a vyúčtovaní odmeny správcu a boli vyplatené pohľadávky proti podstate. Z obsahu doloženého uznesenia nie je zrejmé, či si žalobkyňa uplatnila pohľadávku v konkurznom konaní, či táto bola uznaná a uspokojená.

Odvolačný súd z vyššie uvedených dôvodov rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. h/ a ods. 2 O. s. p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Po vykonaní dokazovania v naznačenom smere a zistenia prípadného uspokojenia uplatnenej pohľadávky v konkurznom konaní súd prvého stupňa opätovne vo veci rozhodne.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne v zmysle ust. § 224 ods. 3 O. s. p. súd prvého stupňa v novom rozhodnutí.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 13. septembra 2012

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová